



**22 Ocak 2004 günü karın yoğunluğunu arttırmasıyla; alışkın olduğumuz şehrin karmaşası, yerini mesai sonunda evlerine ulaşmaya çalışan insanların da eklenmesiyle, bir "kaos" a bıraktı.**

Aslında bambaşka bir konuyla karşınıza çıkmayı planlıyordum. Ama, İstanbul'da son 35-40 yıldır görülmeyen, bu denli şiddetli kar yağışına karşı kayıtsız kalamadım. "Kar yağışı" yerine, tüm görsel medyanın kullandığı gibi "beyaz afet" demek daha doğru olacak diye düşünüyorum. Çünkü; 2 gündür yaşananlar, sıradan bir "kar yağışı" için, fazla dramatik kalır.

Kar, renginden dolayı temizliği ve saflığı çağrıştırır. Bembeyaz bir örtünün tüm şehri sarıp sarmalaması, muhteşem bir manzara demektir. Dünya'nın en güzel kenti, İstanbul, büyüklü güzelliğiyle etkisi altına alır herkesi; Boğaz'ın iki yakasının "beyaz" la dansı, çarpıcı olan güzelliğini daha da arttırır. Bulduğunuz yerin penceresinden kısa bir süre dışarı bakmanız, bu muhteşem kente bir kez daha aşık olmanız için yeterlidir.

İstanbul, sadece güzelliği ile yormaz bizi. Nazlı bir gelin gibi, belli sorumluluklar da yükler ikamet edenlerine. Trafiki, yetersiz altyapısı, ulaşım sorunları ve kendinin bile taşımakta zorlandığı insan kalabalığı ile dikenlerine katlanmayı öğretir bize...

22 Ocak 2004 günü karın yoğunluğunu arttırmasıyla; alışkın olduğumuz şehrin karmaşası, yerini mesai sonunda evlerine ulaşmaya çalışan insanların da eklenmesiyle, bir "kaos" a bıraktı. Yollarda mahsur kalanlar, trafiğe tamamen kapanan ara sokaklar ve zar zor açık tutulmaya çalışılan ana arterler...

Ardından gelen su, elektrik ve doğal gaz kesintileri, kitlenen cep telefonu santralleri, çocuklarıyla iletişim kuramadığı için merakta kalan aileler ve geceyi kapanan yolların açılmasını beklemekle geçiren insanlar... Sayılarla verecek olursak; Hadımköy' de 3000, Haramidere' de 1000' e yakın araç yolda kaldı. Yolcular yaklaşık 24 saat mahsur kaldılar.

Aklıma şu sorular geliyor: Yılın yarısından fazlasını karla kaplı geçiren İsveç, Norveç, Finlandiya gibi ülkeler, nasıl oluyor da "beyaz afet" i, "afet" olarak değil de "kar yağışı" olarak geçirebiliyor? Neden o ülkelerdeki hayat "felç" olmuyor? Ya da insanlar neden mahsur kalmıyor, yollar kapanmıyor?

Bu sorulara arayacağım cevapları, karşılaştırmalı örneklerle desteklemeye çalışacağım. Öncelikle, bu ülkelerdeki tedbirlerin, iyi bir planlama ve uygulama öncesi detaylı ön çalışmalardan sonra alındığı kanısındayım. Örneğin Rusya' da, sadece Moskova' daki yolları açmak için kullanılan kar makinesinin sayısı: 7500.

Çetin Altan'ın canlı telefon bağlantısıyla katıldığı bir programda belirttiği gibi "belediyelere genel bütçeden ayrılan miktar" konusu da gerçekten şaşırtıcı. Yerel yönetimlerin önündeki en büyük engelin, genel bütçeden ancak % 5' lik bir dilim almalarına bağlı olarak finansal sorunlar olduğunu söyleyebiliriz.

Konuya bir de "öngörülü olma" yönünden de bakmamız gerektiğini düşünüyorum. Okulların sadece Cuma günü kapatılması, yüzlerce çocuğun Perşembe günü eve

dönerken, saatlerce çile çekmesini önleyemedi.

Tüm bunlara rağmen; kendimize de iğneyi batırmamız gerektiğini düşünüyorum. "Beyaz afet" öncesi, tüm meteorologlar ve yetkililer gerekmedikçe özel araçlarla yollara çıkılmamasını ve zincir takılmasının kesinlikle önemli olduğunu belirttiler. Biz ne yaptık? "Amaaan, abartıyorlar..." diyerek zincir takmadık. Hatta zincir takmamakla kalmayıp, zinciri yanımıza bile almadık. Toplum olarak, "toplu taşıma araçlarına olan alerji" mize ise, hiç değinmiyorum.

2004' ün ilk felaketini, "beyaz afet" olarak yaşadık. Yollarda mahsur kaldık, elektriksiz, suuz kaldık. İletişim kuramadık ve ısınamadık. Tek bir suçlu aramak yerine, bu tabloya daha dikkatli bakılması gerektiğini düşünüyorum. Ne sadece belediye, ne Karayolları, ne de İGDAŞ sorumlu tüm bu olanlardan. Herkesin büyük ya da küçük hatası var; her kesimin atladığı noktalar var. Hız yaparak kayan ve kaza geçiren tır şoförünün de, zincirsiz çıkanların da, yolları tuzlamayı geciktirenlerin de...

Umarım, toplumsal hafızası 28 gün ile sınırlı olan bizler, bu yaşadıklarımızı unutmayız ve gerekli dersleri çıkartırız. Tabi sadece ders almakla kalmayıp; bunu gerekli zamanlarda, gerektiği şekilde kullanmayı bilerek... Bu yaşadığımızın; son "beyaz afet" olması dileğiyle...

**Öykü İyigün**

\* Daha fazla bilgi için [www.oykuiyigun.com](http://www.oykuiyigun.com) adresini ziyaret edebilirsiniz..